

MINISTERIET FOR BØRN, LIGESTILLING,
INTEGRATION OG SOCIALE FORHOLD

Folketingets Socialudvalg

Departementet
Holmens Kanal 22
1060 København K

Dato: 16. juli 2014

Tlf. 33 92 93 00
Fax. 33 93 25 18
E-mail sm@sm.dk

Ansvarlig: [initialer]
Sagsnr.2014 - 5605

Under henvisning til Folketingets Socialudvalgs brev af 19. juni 2014 følger hermed ministeren for børn, ligestilling, integration og sociale forholds endelige svar på spørgsmål nr. 438 (SOU alm. del). Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karina Adsbøl (DF)

Spørgsmål nr. 438:

"Vil ministeren give sin vurdering af, om der er et hul i lov om retssikkerhed på det sociale område, jf. § 5a, i forhold til, at kommunerne har handlepligt ved udsættelser børnefamilier, socialt anviste indenfor 12 måneder og borgere, kommunen kender i forvejen, men udelukkende overfor disse grupper af borgere, og i alle øvrige tilfælde kan kommunerne nøjes med et brev til den berørte lejer med opfordring til at kontakte kommunen? Kunne ministeren i den sammenhæng overveje at indføre en utvetydig opsøgende handlepligt for kommunerne i alle udsættelsessager? "

Svar:

I § 5a, stk. 1, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område er fastsat, at kommunalbestyrelsen straks skal behandle spørgsmål om hjælp, jf. § 5, når kommunen modtager fogedrettens underretning om, at en borger udsættes af et beboelseslejemål, og der er børn eller unge under 18 år i husstanden, eller kommunen er i besiddelse af oplysninger om borgeren, som sandsynliggør, at borgeren har behov for hjælp. Tilsvarende gælder, når kommunen modtager en boligorganisations underretning om, at en anmodning om en borger udsættes af et lejemål på grund af betalingsmisligholdelse indgives til fogedretten..

De tilfælde, hvor kommunen efter § 5a, stk. 1, straks af egen drift skal foretage en helhedsvurdering af borgerens behov for hjælp, er dels de tilfælde, hvor der er børn eller unge under 18 år i husstanden, og kommunen derfor har tilsynspligt jf. servicelovens § 146, og dels de tilfælde, hvor kommunen ved modtagelsen af underretningen er i besiddelse af oplysninger, der sandsynliggør, at borgeren har behov for hjælp i forbindelse med udsættelsessa-

gen. Der kan eksempelvis være tale om en borger, som modtager personlig og praktisk hjælp på grund af en demensdiagnose, eller en borger med en sindslidelse, som har støtte- og kontaktperson.

Bestemmelsen indebærer, at kommunen straks efter modtagelsen af en underretning fra boligorganisationen eller fra fogedretten skal genvurdere borgerens ret til hjælp efter den sociale lovgivning. Kommunen skal vurdere borgerens behov for hjælp ud fra de oplysninger om borgeren, som kommunen er i besiddelse af. Hvis kommunen vurderer, at borgeren har brug for rådgivning eller anden hjælp efter den sociale lovgivning, iværksættes rådgivningen eller kommunen træffer afgørelser om tilbud om hjælp.

I forhold til børnefamilier skal kommunen vurdere, om udsættelsen er tegn på, at der er andre problemer i familien, som kan give anledning til at iværksætte et eller flere initiativer efter reglerne om særlig støtte til børn og unge.

I andre situationer end de nævnte har kommunen også en handlepligt, når kommunen modtager en underretning fra fogedretten eller boligorganisationen som anført. Kommunen skal i disse tilfælde efter § 5 a, stk. 5, straks rette henvendelse til den pågældende lejer og underrette om muligheden for at kontakte kommunen med henblik på behandling af spørgsmål om hjælp.

Der er ikke fastsat regler om, hvordan kommunens henvendelse til lejeren skal foretages. Det kan altså også ske på anden måde end ved et brev, hvis kommunen vurderer, at lejeren bedre kan kontaktes på anden måde.

Kommunen ville i disse tilfælde typisk ikke, før lejeren kontakter kommunen, være i besiddelse af oplysninger, der kan danne grundlag for en afgørelse om, hvorvidt lejeren har ret til hjælp i forbindelse med udsættelsessagen.

Hvis lejeren kontakter kommunen og søger om hjælp, er kommunen imidlertid også i disse tilfælde forpligtet til at foretage en helhedsvurdering af behovet for hjælp efter den sociale lovgivning, jf. retssikkerhedslovens § 5.

På den baggrund finder jeg ikke grundlag for at ændre reglerne.

Manu Sareen

/ Dorte Bech Vizard